

[Einer-Jensen.]

det jo drejer sig om en Forsikring, som Arbejderne selv er med til at betale, kan jeg egentlig ikke indse Rimeligheden i — og heller ikke Nødvendigheden af —, at der foretages en Forlængelse af Karenstiden. Jeg tror, at Arbejdsdirektoratet vilde være i Stand til i Henhold til den gældende Lov at sikre et passende Antal Karensdage for de Fag, som kaldes Sæsonfag. Der indføres her en individuel Sæsonarbejderregel, ifølge hvilken en Arbejder, der i en Periode — lang eller kort — har tjent en særlig høj Løn, skal have forlænget Karenstid. Jeg tror, at denne Regel kan komme til i visse Forhold at virke uretfærdigt. Hvis et Medlem har været arbejdsløs i en længere Periode og saa faar en kort Periode med særlig høj Fortjeneste, som der staa, skal han have forlænget Karenstid, uanset om han paa Grund af sin Arbejdsløshed forud har mange Huller at dække til Kontingent til Arbejdsløhedskasse, Sygekasse, Forsikring, Skat o. s. v. Han naar jo ikke, i alt Fald i en kortere Periode, blot nogenlunde at faa genoprettet sin Økonomi; han skal efter Loven have forlænget Karenstid, hvorefter han altsaa straks kommer økonomisk tilbage igen. Men her vil jeg forstaa Regelen saaledes, at hvis hans Fortjeneste og Understøttelse f. Eks. det sidste Aar tilsammen ikke andrager mere end den almindelige Fortjeneste inden for Faget, skal han ikke have forlænget Karenstid.

Jeg tror, at de nye Regler, vi indfører her, vil medføre et meget omstændeligt Administrationsarbejde og meget forskellige Afgørelser af nogenlunde ensartede Spørgsmaal. Men jeg erkender, at der i dette Spørgsmaal ligger et Problem, det har Kasserne ogsaa forlængst erkendt, og de har paa visse Omraader indført forlænget Karenstid. Jeg mener, at vi er enige om, at en Forlængelse af Karenstiden ikke maa medføre Uretfærdigheder. Regelen kunde maa ske efter sin Ordlyd forstaas saaledes, at der, ogsaa hvor det drejer sig om særlig farefuldt og ansvarsfuldt Arbejde, for hvilket der ydes en ekstra Betaling for den medfølgende Risiko, skulde kunne iværksættes Forlængelse af Karenstiden, men jeg gaar ud fra, at vi er enige om, at saaledes skal Regelen ikke forstaas. Men for at disse Uretfærdigheder ikke skal kunne opstaa,

haaber jeg, at det vil blive muligt for os i det Udvalg, der nu skal nedsættes, at udforme disse Regler lidt klarere.

Det næste Spørgsmaal drejer sig om de unges Stilling inden for Arbejdsløshedsforsikringen. Vi søger paa alle Maader at drage Ungdommen ind i Arbejdet for at skabe et Danmark med en oplyst, dygtig og veluddannet Ungdom. Arbejdsløshedsloven har jo ikke hidtil haft særlige Regler for henholdsvis unge og gamle. Gennem det foreliggende Forslag skabes der særlige Regler for Ungdommen, f. Eks. derved at unge under 22 Aar skal kunne præstere 26 Ugers Arbejde inden for 18 Maaneder, og ikke som nu inden for 36 Uger, for at kunne faa Understøttelse. Dernæst ændres Betingelsen for Opnaaelse af Understøttelsesret, idet det hidtil har været krævet, at der skal være betalt i 52 Uger, men nu tilføjes det, at der ogsaa skal være arbejdet i 52 Uger. Jeg tror, det bliver en meget besværlig Regel at administrere, navnlig over for Folk, der er beskæftigede ved løst Arbejde. Det kan ogsaa komme til at virke urimeligt over for dem, hvis de i en kort Periode, maaske endda en meget kort Periode, har Beskæftigelse, saa bliver arbejdsløse, derefter faar Arbejde igen o. s. v. De vil derved faa en betydeligt længere Medlemstid inden for Kassen, inden de opnaar Understøttelsesret. Dette Spørgsmaal har hidtil været ordnet inden for de enkelte Fag selv. Der er en Række Fag, der allerede har denne Bestemmelse. Jeg tror, at det af Hensyn til Forsikringen, men ogsaa af Hensyn til det ønskelige i ikke at begaa Uretfærdigheder, er en af de Bestemmelser, vi bør tale om i Udvalget.

Ogsaa med Hensyn til Understøttelsens Omfang indføres der nu en ny Regel, idet der skal være større Forskel paa Understøttelsen til Forsørgere og til Ikke-Forsørgere, eller der skal ske Nedsættelse i Statstilskuddet for Ikke-Forsørgere. Hertil kommer de ændrede Regler for Ret til Understøttelse for Ikke-Forsørgere under 33 Aar, bl. a. Regelen om Attesten fra Tremandsudvalget. Det er, som jeg sagde, da jeg begyndte med at omtale dette, at besværliggere Ungdommens Tilknytning til Arbejdsløshedsforsikringen. Efter min For mening bør man netop søge at knytte Ungdommen til Forsikringen. Jeg tror